

[Udenrigsministeren]

foreligger, heller ikke finder, at der er noget grundlag for at starte en ny sag.

I spørgsmålet om amnesti foreligger det oplyst, at de løsladelser, der er sket, og som både hr. Lasse Budtz og hr. Ole Espersen har været inde på, ikke har ophævet forskellige længerevarende retsvirkninger for de pågældende, og derfor er det da helt korrekt, at man kan diskutere, i hvilket omfang der kan siges at være tale om amnesti.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Det sidste, med hensyn til omfanget af strafeftergivelse, er jeg meget enig i, og det kan vi diskutere i udvalget, men amnesti er der ikke blevet givet. Det med genoptagelse interesserer mig, fordi det blev proklameret i forbindelse med forligets indgåelse og også under senere debatter i Folketinget, at der ikke var sket nogen større skade, fordi man jo kunne genoptage sagen. Det sagde udenrigsministeren selv under en debat i Folketinget den 15. maj 1986 som svar på et spørgsmål fra hr. Erik Holst. Ministeren sagde, at det er klart, at Danmark har mulighed for, hvis vi måtte ønske det, enten alene eller sammen med andre lande at genoptage sagen når som helst – altså sagen, den sag, der er omfattet af forliget. Det vil ikke tage længere tid, sagde ministeren, end det tager at skrive et brev til Menneskerettighedskommissionen.

Jeg spurgte ikke om, hvorvidt de andre lande var interesserede i sagen på ny. Jeg spørger simpelt hen: kan vi, hvis vi vil, genoptage den sag vedrørende de overtrædelser, som forliget omhandler?

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Det synes jeg er et meget teoretisk spørgsmål. Jeg kan ikke se, hvilken interesse det har. Det, der må have interesse, er, hvad vi har opnået ved at gennemføre det forlig, som de andre klagestater sammen med Danmark var enige om at alt talte for at gennemføre. Resultatet foreligger i den rapport, som hr. Ole Espersen også har set. Jeg synes, det er et flot resultat.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Der er ingen grund til at gøre det så indviklet. Under behandlingen i Folketinget af et VS-forslag den 16. maj sidste år sagde ministeren, da vi klagede over forholdene i Tyrkiet, som de var på det tidspunkt, at vi måtte vente og se, for nu kom den endelige rapport, og så måtte man se, om menneskerettighedssituationen igen havde nået et sådant stade, at vi ikke længere behøvede at appellere til menneskerettighedsorganisationerne i Strasbourg. I maj stillede ministeren Folketinget i udsigt, at Folketinget havde mulighed for at vurdere situationen. Det har ministeren aldrig ment alvorligt, da han sagde det i sin tid. I hvert fald har han ikke bedt Folketinget om at vurdere situationen, tværtimod har han uden om Folketinget meddelt offentligheden i tirsdags, at der ikke var noget at vurdere for Folketinget, og at der ikke var nogen sag, der kunne genrejses. Ministeren har altså også på dette punkt – og det er jo desværre ikke det første punkt, han har vildledt Folketinget med i dag – vildledt Folketinget den 16. maj 1986. Det skal åbenbart være almindelig praksis fra den ministers side, men så må vi andre i hvert fald tage den konsekvens, at vi må analysere forholdene i udvalget, som de rent faktisk er, og så må vi se, om der er basis for at rejse en ny sag. Det må være arbejdsopgaven nu, og hvis der kan blive flertal for det, synes jeg i hvert fald, det er et godt resultat.

Bjørn Elmquist (V):

Jeg skal ikke indlede nye diskussioner og tage nye emner op, men jeg må korrigere hr. Albrechtsen, når han før i en kort bemærkning sagde, at han faktisk kun var taget i én fejltagelse, nemlig vedrørende, hvorvidt det spanske parlament stadig hedder Cortes. Jeg påviste også, at der var andre af hr. Albrechtsens udsagn i et af indlæggene heroppefra, der var forkerte. Jeg talte om de partier, der er repræsenteret, og som udgør en opposition i forhold til den nuværende regering i det tyrkiske parlament i Ankara. Jeg nævnte de to socialdemokratiske partier, eller hvad vi skal kalde dem, det ene ledet af hr. İnönü og det andet stiftet af fru Ecevit. Hr. Ecevit er stadig afskåret derfra, og det er også et af de forhold, som jeg i hvert fald meget håber vil blive indbragt for Den Europæiske Menneskeretskommission, at hr. Ece-